

ledning til at fastholde det Forslag, vi dertil have stillet, efterat § 15 tgaar er vedtagen, og det tages derfor tilbage.

Formanden: Endringsforslaget til § 21 er altsaa ligeledes taget tilbage.

Justitsministeren: Jo mere man frigjør Forholdet imellem Huusbonden og Lyendet, og navnlig jo mere man indskrænker de Rettigheder, som hidtil have tilkommet Huusbonden mod Lyendet, desto nødvendiger bliver det at fordrø af Lyendet, at det nøiagtigt opfylder den indgaaede Contract. Jeg troer ikke, at man, saaledes som Lovforslaget i det Hele er affattet, kan sige, at det i den Henseende er billigt mod Huusbonden, at han, naar det Lyende, som han har sættet, udebliver, uden at han engang veed, om det nogen sinde vil komme i Tjenesten, skal vente i fulde 8 Dage, inden han kan antage et nyt Lyende for dermed at fortsætte sin Bedrift. Jeg kan meget vel forstaae, at der kan være Tvivl om, hvorvidt det var ganske billigt, at Huusbonden allerede Dagen efter, at Lyendet skulde være kommet, skulde have Ret til at antage et andet Lyende; men, hvis man antager denne Regel at være for streng imod Lyendet, saa maatte Endringen have gaaet ud paa, at man istedetfor at sætte „kommer Lyendet ikke den fastsatte Dag“, maatte sætte: „kommer Lyendet ikke Dagen efterat det skulde tiltræde Tjenesten;“ thi saa har man ialtsald indrømmet Lyendet 2 Dage, men det forekommer mig ikke, at man kan indremme Lyendet en Ret til muligen at søge Fortjeneste paa andre Steder i 8 Dage, hvilket maaskee con- venerede det bedre, og saa bagefter tiltræde Tjenesten. Den Regel, som Endringsfor- slaget gaar ud paa, indeholder, at Tjenesten ikke er forbrudt, førend Lyendet er udeblevet i 8 Dage, uden at der tages Hensyn til, om det er af loylig Grund eller ikke. En saadan Regel kan vel antages at være gjældende nu for Tiden paa Landet efter Forordningen af 25de Marts 1791 § 7; men man har ogsaa fundet, at den i flere Tilfælde har ført

til Ubilligheder. For Kjøbstaden derimod er der i saa Henseende ingen Regel; der er ikke fastsat nogen bestemt Tid, hvori Huusbonden skal vente paa sit Lyende. Der er vel fastsat en Straf for Lyendet, naar det ikke kommer den fastsatte Dag; men, om Huusbonden vil modtage et Lyende, som kommer for seent, derom iudeholdes ingen Regel; og, naar den ene Part begynder med ikke at opfyldte sin Contract til rette Tid, saa maa vi denilignvis ogsaa Modparten være berettiget til at træde fra Contracten. Dette kan være saameget nødvendiger at indrømme, som, efter hvad jeg for bemærkede, Huusbonden jo muligvis slet ikke veed, om Lyendet nogen sinde kommer i sin Tjeneste. Naar man tænker det Tilfælde, at Huusbonden paa samme Tid skulde have en heel Deel Lyende, og disse samtlige udebleve, da kunde han jo derved komme i den allerførste Forlegenhed, hvis han skulde vente i samfulde 8 Dage paa de udeblevne Lyende. Endringsforslaget til § 18 antager jeg maa staae og falde med Forslaget under Nr. 9 til §§ 16 og 17.

J. F. Petersen: Da det Endringsforslag, der gaar ud paa at sammendræge §§ 16 og 17 til een Paragraph, som det foreskommer mig, er tilstrækkelig motiveret af den ærede Rigsdagsmand, der tilligemed mig har stillet Forslaget, skal jeg ikke indlade mig videre derpaa; men det, der gav mig Anledning til at begjære Ordet, var den høitærede Justitsministers Uttringer om, at Bestemmelserne i Forordningen af 25de Mart 1791 have medført endeel Ulemper. Jeg skal i saa Henseende blot tillade mig at gjøre opmærksom paa, at Boderne efter § 7 i den nævnte Anordning for Udeblivelse af Tjenesten kun ere fastsatte til 2 Vik. daglig, hvorimod de efter vort Forslag ville blive 1 Rd. Jeg troer dog, at der i denne betydelige Forskjel ligger en Betyggelse mod, at lignende Ulemper som de, der skulde have fundet Sted under de nugjældende Lovbestemmelser, ikke saa let ville indtræde for Eftertiden, naar det af os stillede Forslag blev vedtaget og erholdt Lovskraft.